

RESERAPPORT

Tävling

Europe Top 16 Cup, Montreaux, Schweiz, 5-8 februari 2026.

Domare

Micael Godtman, Falkenberg

Resa

Jag flög med KLM från Landvetter via Amsterdam till Geneve klockan 06.00 på morgonen den 4 februari. Det innebar att man skulle vara på flygplatsen två timmar innan och att jag har ca 1,5 timmes bilresa till Landvetter hemifrån. Detta innebar att väckarklockan ringde 01.45 och jag åkte hemifrån strax före 02.30.

Efter en kortare mellanlandning i Amsterdam med planbyte fortsatte vi mot Geneve och den resan skulle ta strax över 1 timma. När vi kom in mot Geneves flygplats och hade några minuter kvar till landning och planet var bara några hundra meter från marken ökande piloten kraftigt farten på planet och avbröt landningsförsöket och gjorde sedan en riktig brant uppåtstigning.....

Piloten förklarade ganska snart att de inte vågade eller snarare inte fick landa med tanke på den kraftiga dimman och de kraftiga vindarna och därför behövde de vänta in ett bättre tillfälle att landa. Planet steg till några tusen meters höjd och cirkulerade på den höjden runt Geneve och Genevesjön en bra stund. Piloten förklarade flera gånger och med jämna mellanrum att det inte var någon fara och att det fanns gott om bränsle i planet. Flygvärdinnorna var lugna och det gjorde nog sitt till att det var lugnt bland passagerarna i kabinen. Vid två tillfällen gjordes det sedan försök att landa, men vid "inflygning" mot flygplatsen fick de avbryta och gå upp på högre höjd igen och fortsätta vänta in ett bättre tillfälle.

Efter cirka en timmes cirkulerande så kunde vi till slut landa på Geneves flygplats.

Från arrangören hade vi fått en voucher till tåget mellan Geneve Flygplats och Montreaux och man fick lösa den resan själv. Perrongen låg i samma byggnad som flygplatsen och det var då bara att ta rulltrappan ned till tåget när man kommit ut från tullfiltret. Det gick minst tre tåg i timmen så det blev ingen längre väntan.

När vi kom till Geneves tågstation kom domarekollegan Gabriele Chiari från Schweiz på tåget och vi satt tillsammans under resan till Montreaux. Vi hade bestämt att jag skulle höra av mig till honom när jag visste vilket tåg jag skulle ta.

Tågresan till Montreaux som tog cirka en timma var otroligt vacker. Man åkte i princip längs Genevsjön hela tiden och rakt över sjön låg de franska alperna med sina vita snötoppar.

Hemresa den 9 februari var också med KLM fast i motsatt riktning. Då det var många resenärer på planet från Geneve var alla som hade handbagage/kabinväskor tvungna att checka in väskan fast den höll måtten för att vara som var okej att ha ombord som handbagage. Detta berodde på att många av resenärerna hade stora vinterjackor mm på sig in på planet och de tog i princip upp all plats i skåpen i planet. Allt fungerade bra och jag landade på Landvetter kl 16.35.

Men nu började nästa bekymmer – min väska var inte med från Amsterdam. När jag gick till disken för förlorat bagage så visade det sig att över 20 flickor från ett "Team skatinglag" också hade förlorat sitt bagage. När jag till slut kom fram i kön så visade det sig att flygplatsens anmälningssystem hade blivit överbelastat så det gick inte att göra sin anmälan. Efter ca 45 minuter skickade de hem mig och sade till mig att försöka göra anmälan när jag kom hem. Jag fick informationen att de tagit emot min anmälan informellt och att min väska fanns i Amsterdam och att den skulle komma till Landvetter mycket senare på kvällen och att den skulle levereras hem till mig nästkommande eftermiddag.

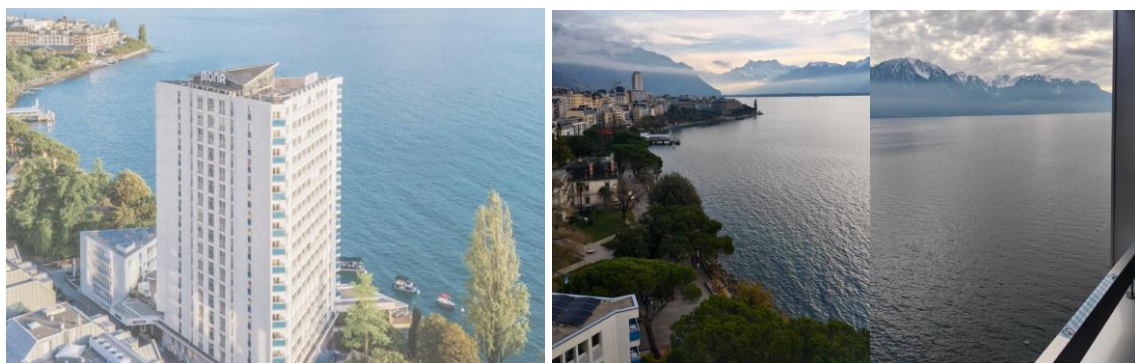
När jag kom hem så fungerade det att göra anmälan och dagen efter på kvällen kom min väska hem till mig.

Akreditering

När vi kom till Montreaux gick vi till Fairmont Hotel och fick vår akreditering, lunchbiljetter, en handduk, en vattenflaska och en kartong "finchoklad" från Schweiz.

Inkvartering

Vi bodde på Mona Montreaux som låg precis vid Genevesjöns kant. Vi bodde på 10e våningen och hade en otrolig utsikt över Genevesjön och de franska alperna på andra sidan sjön. Jag bodde tillsammans med Christoph Geiger från Tyskland.

Måltider

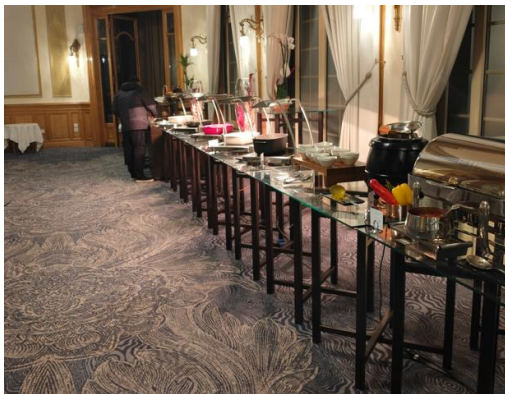
Frukosten åt vi på hotellet. Där fanns det mesta man kunde önska sig. Det fanns tex en kock som stekte och kokte ägg, omeletter, pannkakor mm på beställning. Det var riktigt bra råvaror och frukosten får betyget ”Mycket bra”.

Lunchen åt vi i arenan i ett partytält där även åskådarna hade tillträde. Man hade fått olika lappar som berättigade till tex korv, hamburgare, baguetter, pommies och dryck. Tyvärr var det ofta lång kö till maten så det blev oftast att man tog sig en baguette till lunch.

I arenan fanns det en kaffemaskin och ett bord med vatten och energidrycker som man kunde hämta. Vår kära referee Katja Brand hade som vanligt med sig massa schweizisk choklad. Varje domare fick också en egen chokladask från Katja.

Middagen åt vi på Fairmont hotel. Det är stadens lyxhotell och den maten som serverade var riktigt bra. Det var buffé och det fanns alltid minst en fisk-, kött och pastarätt och med flera olika sallader och deras efterrättsbords skall vi inte snacka om.

Det var vita dukar, högt i tak och kypare som högg tallrikarna direkt när man ätit klart.

Lokala transporter

Det fanns transporter från Fairmont Hotel (2 minuter från vårt hotell) till arenan. Alla dagar utom en morgon då det regnade gick jag till arenan. Vi var flera som gjorde detta. Det var 1.8 km och man gick på en strandpromenad längs Genevesjön. Det var mycket vackert och det skönt att få röra på sig.

Domargenomgång

Vi hade en domargenomgång i arenan på kvällen den 4 februari där vi fick bekanta oss med arenan, callarean, touchpaden mm.

Senare på kvällen hade vi en kortare briefing på hotellet. Vi gick igenom den briefing som skickats ut innan tävlingen och när det bara var sex domare så blev det en kort och bra briefing utan allt för många frågor.

Arenan

Tävlingen spelades i arenan "Salle Omnisport du Perrier", som också låg precis vid Genevesjöns strandkant.

Hallen

Under hela tävlingen spelades det bara på ett bord.

Det fanns sex bord för uppvärmning i närheten av call arenan.

Material

Man spelade på ett Tibhar Smash 28 Showcourtbord. Man hade DHS DJ40+-bollar. Golvet var Tibhar Grip EuropeM i en ljusblå färg.

Tävlingsform

Europe Top 16 innebar att de 14 högst rankade herrarna och damerna i Europa var direktkvalificerade för huvudturneringen. Det spelades bara singlar. Alla matcher var i bäst av fem set. De som var rankade på plats 15-22 lottades ihop två och två. Segrarna i respektive match (4 stycken) lottades sedan ihop till två matcher där segraren i de matcherna gick in i huvudturneringen.

Domarorganisation

Referee var Vincent Blanchard (FRA) och Katja Brand (SUI) var deputy referee. I övrigt var det sex domare 1 GER, 1xFRA, 1xAIN, 1xSWE och 2xSUI.

Tjänstgöring

I alla matcher var det två domaresystem och det var multiboll. Man hade med sig 30 bollar in till varje match. Respektive spelare hade rätten att välja ut 15 bollar var.

Man dömde bara några matcher per dag. Det blev 4-5 matcher per dag de två första dagarna och de två sista dagarna blev det bara någon match per dag. Man alternerade med att vara matchdomare och assisterande domare. Man bytte domarekollega varje dag och även någon dag på mitten byttes det kollega. Under de fyra dagarna jag var där dömde jag med samtliga domare som var där.

Matchdomaren satt på en hög stol med touchpad. Det var det nya STUPA-programmet som användes. Det kändes bra för mig då jag fick använda det under U13EM i Kosta förra hösten så det var inte helt nytt för mig. Flera av domarna hade aldrig använt eller sett programmet tidigare. Dagen innan tävlingen hade vi möjlighet att öva på programmet.

Man gjorde inga hand signaler för vunnen poäng. Ingen mikrofon användes. Tanken var att det skulle användas mikrofon, men det var något med tekniken som inte fungerade till en början och då bestämdes det att inte använda mikrofonen alls under tävlingen.

Assisterande domaren satt bakom ett domarebord utan manuellt räkneverk, men med en touchpad som visade ställning för att underlätta för den assisterande domaren vilken som skulle få nästa boll kastad till sig. Med tanke på ljudvolymen i arenan efter varje boll så gick det inte att höra när matchdomare ropade ut ställningen.

CallArea

Callarean var mycket liten. Den låg precis i anslutning till både träningshallen och hallen där man spelade. Då det bara förväntades två spelare och eventuellt någon coach inför varje match som kom för att lämna sitt racket och välja bollar så fungerade det bra ändå.

Farwell Party

Sista kvällen bjöds alla volontärer, spelare, ledare och domare in på ett "Farwell Party" på en pub som låg i anslutning till Fairmont Hotel. Det bjöds på dryck, snacks mm.

Speciella matcher

Allt flöt på bra under tävlingen då alla från tävlingsorganisationen, spelare och coacher var vana vid detta arrangemang.

Jag fick döma semifinalen i herrarnas tävling mellan bröderna Lebrun och det är en match man aldrig kommer att glömma. Det var otroligt ljud från läktarna och vilket spel det var!!

Allmänt om tävlingen

Allt fungerade bra med tävlingen. Boendet och maten var helt klart toppklass.

Ersättning

Ersättningen var på 100 Euro per dag som betalades ut i kontanter under tävlingen. Den lokala organisationen/ETTU betalade för flygbiljett och övriga transportkostnader.

Tack

Tack till SBTF och domarkommittén som lät mig nomineras till denna tävling.

Micael Godtman